

*Ευδοκία 9C 6/7/1947
10/1/47*

* Η Διεθνής "Εκθέσις Θεσ/κης -τά σύγχρονα "Αιμήτρια" τῶν βυζαντινῶν χρόνων- ὑποστᾶσα ἤδη ἐπιτυχῶς τὴν δοκιμασίαν τοῦ χρόνου, ἀπέδειξεν ὅτι ἀποτελεῖ θεσμόν, ἀνταποκρινόμενον εἰς βασικὴν οἰκονομικὴν ἀναγκαιότητα.

Διὰ τῆς "Εκθέσεως ἡ Ἑλλάς παρέχει εἰς ἑαυτὴν, ἕκαστὸν τῶν ἐτῶν, τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτόν της καὶ νὰ διαπιστώσῃ τὰς πραγματοποιηθείσας ἐξελίξεις. Ταύτοχρόνως ὅμως δημιουργεῖ δι' ἑαυτὴν τὴν εὐκαιρίαν συγκρίσεως μὲ τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῶν ξένων Κρατῶν, τὰ ὅποια μετέχουν τῆς "Εκθέσεως.

* Ἡ σπουδαιότης καὶ τῶν δύο αὐτῶν λειτουργιῶν εἶναι προφανής καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ἐξαρθῇ περισσώτερον.

* Ἰδιαιτέρως πολύτιμος εἶναι ὁ διπλοῦς αὐτός ῥόλος τῆς "Εκθέσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸν τομέα τῆς μεταποιήσεως -τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας- ἐντός τοῦ ὅποιου ἐνοσηματίζονται αἱ μεγαλύτεραι δυνατότητες διὰ τὸν ὑπερκερασμόν τοῦ φράγματος τῆς ὑποαναπτύξεως τῆς Χώρας.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντισεν ἐφέτος, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν παρασχεθῇ μεγαλυτέρα κρατικὴ ἐνίσχυσις εἰς τὴν "Εκθέσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ παραχωρηθῶν περισσώτεραι διευκολύνσεις -μειώσεις μισθώματος χώρου, φυλάκτων κλπ.- εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἵνα ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρος ἀριθμὸς αὐτῶν προσέλθῃ καὶ ἐκθέσῃ τὰ προϊόντα του. Παρὰλλήλως κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως ἡ ζένη συμμετοχῆ γίνῃ νῦν μεγαλυτέρα καὶ ἀντιπροσωπευτικωτέρα τοῦ παρελθόντος.

* Ἡ "Εκθέσις τῆς Θεσ/κης θὰ ἐκκληρώσῃ πληρέστερον τὸν προορισμόν της, ἔάν αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἑλληνικαὶ καὶ ξένοι, ἀντιληφθῶν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκθέτουν, κέρων τῶν συνήθων προϊόντων των, τὰς νέας τεχνολογικὰς καὶ μορφολογικὰς ἐπινοήσεις τῆς βιομηχανικῆς ἐπιδόσεως, καθ' ὅτι οὕτως θὰ προσλάβῃ τὴν μορφήν ἐκπαιδευτηρίου δι' ὄλους τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν μεταποίησιν.

* Ἡ συμμετοχῆ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἐθνικὸν καθήκον καὶ πρὸς γενικωτέραν συνειδητοποίησιν τούτου θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον.

Εἰς τὴν "Εκθέσιν Θεσ/κης ἡ Κυβέρνησις προσβλέπει ὡς ἓνα τῶν κυριωτέρων μέσων διὰ τὴν συνειδητοποίησιν τῆς ἀνάγ-

Γιμνομυμῆ

κης, αλλά και του έφικτου της πραγματοποίησης του βιομηχανικού μετασχηματισμού της οικονομίας μας. Η έπιβιομηχάνεισις είναι η προϋπόθεσις διά την οικονομικήν έπιβίωσιν του Έθνους έντός τώνπλαισίων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Δι' αὐτῆς πράγματι και μόνης θα λυθῆ τό άγχώδες πρόβλημα της άπαχολήσεως, η μη έπίλυσις του όποιου οδηγεί εις την αίμορραγίαν της μεταναστεύσεως και εις την άπογοήτευσιν και δυσφορίαν του άδρανουθνοῦ έν τῇ Χώρῃ έργατικοῦ δυναμικοῦ.

Και εύτυχῶς υπάρχουν κολλοί παράγοντες διά την πραγμάτωσίν της εις την έποχὴν μας. Άρκει νά τό θελήσωμεν : Άρκει νά άποκτήσωμεν έμπιστοσύνην εις τόν έαυτόν μας :

Η Έλλάς δέν είναι τόσο πτωχή εις φυσικήν προίκεισιν, όσον άβασανίστως έπιμένομεν νά την θεωρώμεν.

Δέν είναι άπαραίτητος προϋπόθεσις της βιομηχανικής ανάπτυξεως η μεγάλη έκτασις μιᾶς χώρας, όπως άποδεικνύουν τά παραδείγματα κλειστών όσων Ευρωπαϊκῶν και μη Χωρῶν, μικροτέρων εις μέγεθος της Έλλάδος.

Η γεωγραφική θέσις της Χώρας μας παρέχει έξαιρετικῶς προνομιακοῦς όρους διά τās εξαγωγάς εις τās χώρας της Μέσης Ανατολής και της Άφρικῆς και έπομένως δημιουργεί προνομιακάς σөнθήκας διά τήνέγκατάστασιν ζένων κεφαλαίων, άποσκοπούντων εις την έξυπηρέτησιν τῶν άγορῶν αὐτῶν.

Υπάρχει τέλος ο βασικός παράγων -ο άνθρωπος : Ο Έπιστος Έλλην έργάτης, κατά τās διαπιστώσεις και αὐτῶν τῶν έργοδοτῶν της ζένης και ο Έλλην έπιχειρηματίας, ο όποτος εις τούςους Έλλοιους τομεῖς, ως εις την Ναυτιλίαν, έθαυματούργησεν.

Η βιομηχανία δέν είναι μυστήριο . Είναι η άποδοτικῆτέρα μορφή οικονομικής δραστηριότητος από άπόψεως δημιουργίας εισοδήματος, έφ' όσον διέκεται από τό κριτήριο του χαμηλωτέρου δυνατου κόστους. Άλλως μεταβάλλεται εις μεταφορά εισοδήματος από τό εύρύ κοινόν προς τόν έπιχειρηματίαν, μη έχουσα δυνατάτητα περαιτέρω ανάπτυξεως από όσας εξασφαλίζει ο παρασιτικός αὐτός ρόλος.

Άτυχῶς κατά τό παρελθόν έξ οικονομικῶν και πολιτικῶν αναγκαιότητων έδημιουργήθη ένα καθεστῶς, εις τό όποτον ο παράγων κόστος παρημελήθη μεγάλως, με άποτελεσμα νά μη δυναμέθα σήμερον νά έπωλεθῶμεν πλήρως τῶν νέων δυνατοτήτων της Κοινῆς Άγορῆς και της εύρυτέρας διεθνοῦς οικονομίας.

Διά νά έπαναφέρωμεν τόν παράγοντα κόστος εις τόν ρυθμιστικόν ρόλον του όέον νά άπομακρυνθῶμεν από τά άνθυγιεινά θερμο-

κήπια τοῦ ὑπερπροστατευτισμοῦ, τοῦ ὑπερβολικοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ τῆς παραλυτικῆς γραφειοκρατίας. καὶ νὰ ἐνισχυθῶμεν θερικῶς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύουσα εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ δυνατόν τῆς ἐκβιομηχανίσεως ἔχει χαράξει σαφῆ τὴν ποικιτικὴν τῆς. θὰ ἀναλάβῃ μὲ θάρρος καὶ σῶστημα τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας τῆς ὑποδομῆς καὶ τοῦ καταλλήλου κλίματος, ἵνα ἡ ἑλληνικὴ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, συνεκικουρούμενη ὑπὸ τῆς ξένης, δυναθῇ ἀπερισπάστως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ δημιουργικόν ἔργον τῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πλήρη πεποίθησιν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐμίστοσύνην εἰς τὸ μέλλον του καὶ διὰ τῆς δραστηριότητός του θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας βιομηχανικῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν, ὅπως αὐτόμως ἀποβῶμεν ὁμότιμοι ἑταῖροι ἐντὸς τῆς ὑπὸ διαμόρφωσιν Ἡνωμένης Εὐρώπης.

Ἐῶχομαι, ὅπως εἰς τὸ διηνεκές ἡ Διεθνὴς Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης παραμελῆνῃ τὸ κάτοπτρον τῆς ἐπιτελουμένης πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν προόδου καὶ μὲ μᾶς παρέχῃ τὴν εὐκαιρίαν μετρήσεως τοῦ ἑτησίου ῥυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως.

Ι. Γ. ΣΙΓΑΝΕ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ